

گۆران: پازەکانی بوون و مروۆف و جوانی

بەشی
په‌که‌م

ئه‌کره‌می مبه‌رداد

شاعیر وه‌کو ژیان شاکاره‌کی ناته‌واوه، به‌لام گۆران شاعیره‌یک بوو له‌ لوتکه‌دا چونکه‌ شاعیره‌ی بۆ رازی شاکاره‌کانی بوون و مروۆف و جوانی یان به‌ گشتی بۆ ژیان ده‌وت. گۆران له‌ سروشت و زمانه‌وه به‌ره‌و جوانی ده‌چوو و ئازادی ده‌کرده‌ رازی حه‌قیقه‌تی ژیان بۆ مروۆف و بۆ سروشت. هه‌مووان ده‌زانن که‌ گۆران گه‌لیک شاکار و داهیتانی له‌ ئه‌ده‌ب و شاعیره‌ی کوردیدا ئافه‌رین کردووه، به‌لام هه‌موو ئه‌و داهیتان و شاکاره‌نه‌ی له‌ پیتاوی مروۆفا بووه، بۆیه‌ ئه‌و وه‌کو مروۆف ده‌بیته‌ لوتکه‌ی داهیتان و جوانیه‌کان.

ئه‌ده‌ب و هونه‌ر راگه‌یاندن یان ئاشکراکردنی رازی بوون و هه‌بوون، باشتترین پازیه‌ی هونه‌ره‌یه‌ی له‌ناو پازیه‌ی بوون و هه‌بوونی مروۆفا په‌یدا ده‌بن، که‌ ئه‌مه‌ش په‌هه‌ندی تاییه‌تی و تاکانه‌ ده‌دات به‌ شاعیره‌ یان هونه‌ر. له‌لای گۆران ده‌بیته‌ له‌ روانگه‌یه‌کی ته‌واو نوێ ته‌ماشای هونه‌ر بکه‌ین، هه‌روه‌کو چۆن ده‌بیته‌ له‌و روانگه‌یه‌وه ته‌واوی ژیان بناسین و ئه‌م ناسینه‌ش ته‌نها به‌مه‌به‌ستی ناسین نییه‌ یان بۆ مه‌به‌ستیکی دیکه‌، به‌لکه‌و له‌ پیتاوی ئه‌وه‌دایه‌ که‌ په‌یامی راستینه‌ی شاعیره‌ و هونه‌ر بیته‌ ئامانج که‌ ئه‌ویش به‌یانکردنی ته‌واوی حه‌قیقه‌تی بوون و ژیانه‌. ئامانجی شاعیره‌ و هونه‌ر له‌ پێگای جوانیه‌وه، وه‌کو فکر و سیاسه‌ت و فه‌لسه‌فه، هه‌تانه‌دی مه‌به‌ستیکی دیاریکراو یان ویستراو نییه‌، به‌لکه‌ کرانه‌وه‌ی هه‌موو پازه‌کانی بوون و هه‌قیقه‌ته‌.

عه‌شقی قه‌دیمی یار

تا وه‌ختی ئیحتیاز

سه‌ره‌ئه‌نجام عه‌شقی قه‌دیمی یار ده‌بیته‌ حه‌قیقه‌تی ته‌واو که‌ فراوانتره‌ له‌ بینین و ده‌نگ و بۆ و له‌مس، ئه‌مه‌ش ئه‌و پازیه‌ گرنگه‌یه‌ که‌ گۆران له‌ ته‌واوی شاعیره‌کانیدا له‌ بیر ناچیت و ئه‌وانه‌ی کردۆته‌ لوتکه‌ی شاکاره‌ شاعیره‌یه‌کانی.

یان له‌ (ئافه‌ره‌ت و جوانی) دا به‌ هه‌موو جوانیه‌کانی سروشت و ئافه‌ره‌ته‌وه‌ دیته‌ مه‌یدانی شاعیره‌ و له‌وانه‌ش گرنگتر هه‌میشه‌ جوانی یار به‌رامبه‌ر جوانی سروشت و شاعیره‌ و هونه‌ر براوه‌یه‌ و له‌وه‌ش زیاتر ئه‌وه‌یه‌ که‌ ده‌گاته‌ لوتکه‌ی ئه‌و جوانی و داهیتانه‌ی که‌ ده‌لی:

به‌لام ته‌بیعه‌ت هه‌رگیزاو هه‌رگیز بێ پووناکیه‌ بێ بزهی ئازیز کام تاسه‌، کام مه‌یل، کام چاوه‌روانی ته‌لیسمایه‌ وه‌ک هه‌ی هه‌ی دل‌داری. (ئافه‌ره‌ت و جوانی)

به‌م شیوه‌یه‌ گۆران به‌هره‌ و

هه‌قیقه‌تی شاعیره‌ و

جوانناسی (نه‌ک مه‌به‌ست

و ئامانج) له‌لای گۆران

ناسین و باشت ناسینی

بونیادی بوونی مروۆفانه

و دۆزینه‌وه‌و په‌یبردنه

به‌ مانا ناینده‌کانی ئه‌م

بونیاده‌. ئه‌و له‌ سروشته‌وه

ده‌ستی پیکرد، به‌لام به‌ هۆی

زمانه‌وه‌ ماناکانی بوون و

هه‌بوون ده‌خاته‌ روو

سروشت، زمان و ئازادی و مروۆف نابینی (ئه‌گه‌ر چی هه‌ریه‌ک له‌مانه‌ له‌ خودی خۆیادا جلیوه‌ مه‌زن و به‌رزه‌کانی بوونی راسته‌قینه‌ن). به‌لکه‌و له‌وپه‌ری دانایی و رووناکییری و داهیتاندا ئه‌م پرس و پازانه‌ ده‌کاته‌ شاکاره‌کانی شاعیره‌.

ئه‌ونده‌ جوان، له‌وه‌ جوانتر له‌ شنه‌ی بای شه‌و ره‌وانتر له‌ له‌ره‌ی پرشنگ، ئاوازه‌ له‌ خوهری ئاو، شاعیره‌ی تازه‌ به‌ ئاهه‌نگتر، به‌خوهرۆشتر به‌ گوێچکه‌ی دل ده‌نگی خۆشتر پێی ناز ئه‌نی به‌سه‌ر ئه‌رزدا جوانی له‌ به‌ژنیکه‌ به‌رز! (ره‌وتیکه‌ی جوان)

یان له‌ (ئاواتی دووری) دا، به‌ هه‌موو بینینه‌ جوانه‌کانی چاوی چه‌شنی بازی قه‌فه‌س، به‌ره‌و ده‌نگی دووری یار و خه‌نده‌ی پر ئاهه‌نگ و نه‌غمه‌ی نازی شوخ و شه‌نگ و زه‌دی بازن و هه‌اره‌ی هه‌یاسه‌، تا ده‌گاته‌ بۆنه‌ خۆشه‌کانی هه‌تاسه‌ی یار پر به‌ سینه‌ی به‌تاسه‌ و بۆنی مه‌مه‌ و وه‌نه‌وشه‌ و گول و میخه‌ک و سمل له‌ درزی سوخمه‌وه، به‌ره‌و له‌مسی ته‌ماسی له‌شی نه‌رم و له‌زه‌تی کۆشی

گه‌رم و مه‌مکی پر چنگ و لیمۆی باخی سنگ و جورعه‌ی ئه‌به‌دی خه‌یالی ماچی لیمۆی ئال. هه‌موو ئه‌مانه‌ مه‌گه‌رگۆران بتوانی به‌و پری و ته‌واو جوانانه‌وه‌ نه‌خشینان بکات، به‌لام مه‌به‌ستی ئاواتی دووری هه‌ر ته‌نها له‌ بینین و ده‌نگ و بۆن و ته‌ماسی له‌شی نه‌رمدا ته‌واو نابێ به‌لکه‌و به‌ پێی دیدگا و نه‌ریتی گۆران ده‌بیته‌ ته‌واوی حه‌قیقه‌تی ئه‌و ئاواته‌ دووره‌ به‌یانکریت، که‌ ئه‌ویش به‌مشیوه‌یه‌:

ئه‌ی خاتیرانی عومری گوزه‌شته‌م، ده‌خیلی تۆم: خنکاوای به‌حری دووری نه‌که‌ی عه‌شقی ره‌نجه‌روم، جلیوه‌ت له‌ چاوت وه‌بێ هه‌رگیز لای تۆ نووستن نه‌بێ! چه‌شنی ئاویته‌، دائیم بنویته‌:

ئه‌مویسته‌ ده‌روون بکرده‌یه‌وه‌ وه‌ک تۆمار

ده‌رکه‌وتایه‌ دنای جوانتره‌ له‌ به‌هار ده‌رکه‌وتایه‌، ئاوات هیوا، خه‌و بینین پرشنگدار له‌ ئه‌ستیره‌ی قوبه‌یه‌ی شین ده‌رکه‌وتایه‌ ئه‌و دنایه‌ که‌ شاعیره‌ بێ فرمیسکه‌ و زۆرتر له‌ فرمیسکه‌ ئه‌گری (هه‌له‌به‌ستی ده‌روون) یان له‌ زه‌نگی په‌ستی:

چی یه‌ ئه‌ی روچی بێ لیوار و بێ په‌ی

له‌ تۆ ناشاره‌زایی من هه‌تاکه‌ی؟ چی یه‌ ئه‌م ده‌نگه‌، ئه‌م ئاوازه‌ دووره‌ که‌ پێ هه‌له‌په‌نیه‌ری چاوی شعوره‌ که‌ دێ په‌ستم، که‌ نایه‌ ئاره‌زووی دل به‌ دوویا ویل ئه‌بێ مه‌نزل، مه‌نزل (زه‌نگی په‌ستی)

گۆران جیا‌بوونه‌وه‌ یان داب‌رانه‌ له‌ نه‌ریتی ئه‌ده‌بی یان جوانناسی پێش خۆی، که‌ بێگومان ئه‌مه‌ به‌ مانای سه‌یرکردنی ناشایسته‌ نییه‌ بۆ شاعیره‌ و جوانناسی هه‌تا ئه‌و کاته‌، به‌لکه‌و هونه‌ر له‌لای ئه‌و و الا‌ترین و بالا‌ترین مالی هه‌یه‌. جوانترین و شایسته‌ترین مالی والا‌یی و جوانی ئه‌وه‌یه‌ که‌ بزاین گه‌وه‌هه‌ری هونه‌ر و داهیتان له‌ کۆین، که‌ بێگومان له‌لای گۆران له‌ پرس و پازیه‌ی بوون و هه‌بووندان، پرسه‌ سه‌ره‌کی یان پازیه‌ی ئه‌ده‌ب و هونه‌ر له‌لای گۆران هه‌مان ئه‌و پرسه‌یه‌ که‌ فه‌یله‌سوفی جوانناسی ئه‌لمانی (مارتین هایدگه‌ر) ناوی ده‌نیت (بوون ناسی بونیادی یان حه‌قیقی).

بوون ناسی یان مروۆفناسی (بێگومان له‌ پێگای جوانناسی و زمانناسیه‌وه) له‌لای گۆران نایابترین و جوانترین داهیتانه‌ که‌ ده‌توانی پازانه‌کان له‌ بوون یان بۆ مروۆف به‌ره‌مه‌یه‌نی و ئه‌مه‌ش به‌ شیوه‌یه‌ک ده‌شاعیره‌نی که‌ ته‌نانه‌ت مروۆفه‌ ساده‌کانیش ده‌یناسن، چونکه‌ له‌ حه‌قیقه‌ت و بوونی مروۆف و ئامانجه‌کانی دوور ناکه‌وتیه‌وه، له‌به‌ره‌وه‌ی رازی هه‌بوون و مروۆف ده‌نه‌خشینی. گۆران ته‌نها له‌ روانگه‌ی شاعیره‌ یان جوانناسیه‌وه‌ پازه‌کانی

له‌یه‌ک سه‌رچاوه‌ دووقه‌تره‌: یه‌کێ لیله‌، یه‌کێ روونه‌ ئه‌وه‌نده‌ی روچی مه‌ئیس و مه‌لولوول تاریک ئه‌کا دنیا، ئه‌وه‌نده‌ش نوور له‌ روچی شاده‌وه‌ ئه‌رژێ به‌ سه‌ریا کورم! هه‌روه‌ک له‌ ئوعجوبه‌ی ژیا‌نا به‌ختی به‌ر ئه‌گری، شتیکیش-به‌ختیاری-پیکه‌نین گرتویه‌ چوار ده‌وری. یان له‌ (تاوی نه‌گه‌را) دا:

هه‌یهات، چ بێ میهر و وه‌فا ده‌رچوو نیگارم

حالی به‌ گه‌رم پرسش ئه‌که‌م، سارده‌ جوابم

زیاتر سه‌به‌بی عه‌قل و شعوره‌ خه‌فته‌ی من

بۆ غه‌قله‌ت و نسیانه‌ هه‌موو نووشی شه‌رابم.

حه‌قیقه‌تی شاعیره‌ و جوانناسی (نه‌ک مه‌به‌ست و ئامانج) له‌لای گۆران ناسین و باشت ناسینی بونیادی بوونی مروۆفانه‌ و دۆزینه‌وه‌و په‌یبردنه‌ به‌ مانا ناینده‌کانی ئه‌م بونیاده‌. ئه‌و له‌ سروشته‌وه‌ ده‌ستی پیکرد، به‌لام به‌ هۆی زمانه‌وه‌ ماناکانی بوون و هه‌بوون ده‌خاته‌ روو، یان زمان ده‌باته‌وه‌ سه‌ر په‌سه‌نی خۆی و له‌ هه‌موو سه‌رپۆش و ده‌مامه‌کانی ئاین و سیاسه‌ت و نه‌ریت و به‌رژه‌وه‌ندی و هه‌زه‌کان پرگاری ده‌کات و ده‌بیاته‌وه‌ بۆ لای (شاعیره‌) و (جوانی). که‌ شاعیره‌ و جوانی باشتترین و جوانترین شیوه‌کانی به‌یانی حه‌قیقه‌تی بوون و مروۆف، چونکه‌ زمان و شاعیره‌ و جوانی مالی په‌سه‌نی بوونی مروۆف. له‌لای گۆران زمانی شاعیره‌ شیوه‌یه‌ک له‌ ده‌ربه‌رین یان گوزارش نییه‌، به‌لکه‌و خودی

جیا‌وایی هونه‌ر و شاعیره‌ بالا‌تر له‌ هه‌موو شیوازه‌کانی دیکه‌ی داهیتان و ته‌کنیک بۆ مروۆف ده‌نه‌خشینی و ئه‌وه‌مان فیر ده‌کات که‌ ئایا له‌ هونه‌ر و شاعیره‌ (جگه‌ له‌ شاعیره‌ت و جوانناسی، که‌ بێگومان به‌ شاکاره‌ گرنگه‌کانی گۆران ئه‌ژمار ده‌کری) ئیمه‌ ده‌توانین په‌ی به‌پازیه‌ی مروۆفبوونی خۆمان به‌رین و ئازادی و سه‌ره‌به‌خۆییمان له‌و پازانه‌دا بۆزینه‌وه‌؟ وه‌لامی گۆران له‌ ته‌واوی شاعیره‌کاندا ئه‌وه‌یه‌، که‌ ئیمه‌ ده‌توانین ئه‌م راستیه‌ ته‌واوه‌ له‌ دلی پرس و پازیه‌ی داهیتاندا په‌یدا بکه‌ین و هه‌ر بۆیه‌ش هونه‌ر و شاعیره‌ گۆران په‌یوه‌ندی نزیکه‌ به‌ ئه‌ندیشه‌ و بیرکردنه‌وه‌ هه‌یه‌ و شاعیره‌ و هونه‌رمه‌ندی له‌م زه‌مینه‌یه‌دا ده‌توانن بیرمه‌ندو ئه‌ندیشه‌یار بن.

به‌لام ئه‌وه‌ی لێی وروژاندم هه‌ستم ئه‌و کتیبی شاعیره‌یه‌ داته‌ ده‌ستم گران هه‌تا دواهه‌ناسه‌ی ژیا‌نم

له‌ بیرم چی ئه‌و جوانه‌ی دای نیشانم دیوانه‌که‌ی (برونس) که‌ نه‌غمه‌ی شاعیره‌ی

ئه‌لێی کچه‌ پێئه‌که‌نی، یان ئه‌گری. (بۆ کچیکه‌ بیگانه‌)

یان له‌ شاعیره‌ی (بۆ هیوا ی کورم) دا ده‌لیت:

چییه‌ توخوا؟ چ سه‌رپیکه‌ وه‌ها مه‌حکومی گریانی

که‌ توه‌نیشتا له‌ غه‌م ناگه‌ی؟ له‌ مه‌عنا ی گریه‌ نازانی

حه‌قت بوو ئه‌م هه‌موو گریانی نامه‌فه‌ووم و بێ مه‌عنا

زمانی به‌ست و ته‌قریری شکاتت بێ له‌ ده‌ست دنیا

وه‌لی کۆچی ژیا‌ن کۆچیکه‌ پر سیحر و ئه‌فسونه‌